

فصل سوم: تشخیص صلاحیت مشاوران

ماده ۴ - تشخیص صلاحیت مشاوران از سوی سازمان صورت می گیرد.

ماده ۵ - سازمان، مشاوران را در قالب ضوابط این آیین نامه، در پایه های "سه"، "دو" و "یک" در هر تخصص و همچنین پایه نهایی در گروه های تخصصی، تعیین صلاحیت می نماید.

تبصره ۱ - در صورتی که صلاحیت انجام تمامی تخصص های یک گروه در پایه یک توسط مشاور احراز گردد، پس از تصویب کار گروه فنی تشخیص صلاحیت، مشاور، پایه نهایی را اخذ نموده و با توجه به تعداد کار مجاز در هر تخصص بدون در نظر گرفتن محدودیت حداکثر حق الزحمه مناسب، فعالیت می نماید.

تبصره ۲ - هر مشاور می تواند با معرفی افراد واجد شرایط بر اساس ضوابط این آیین نامه در تمامی تخصص ها و گروه های تخصصی و یا تکرار در تخصص احراز صلاحیت نماید.

تبصره ۳ - در ارجاع کار به مشاوران فاقد پایه نهایی رعایت حداکثر حق الزحمه مجاز بر اساس جدول (۹) در کلیه مراحل انجام کار به جز نظارت کارگاهی الزامیست. مشاوران پایه یک مجازند با اشغال دو ظرفیت کاری، قراردادهایی تا دو برابر ارقام جدول مذکور منعقد نمایند. (در صورت الزام کارفرما در قرارداد، به استفاده از مشاور خارجی توسط مشاور ایرانی در بخشی از خدمات، مبلغ حق الزحمه مشاور خارجی به سقف مجاز قرارداد اضافه می شود).

تبصره ۴ - حداکثر مبلغ حق الزحمه نظارت برای هر مشاور در هر پروژه برای هر دوره ۲۴ ماهه نبایستی بیش از سه برابر حق الزحمه پایه مربوطه در جدول (۹) باشد.

تبصره ۵ - به ازای هر سه کار نظارت کارگاهی یک ظرفیت از مشاور اشغال می شود.

تبصره ۶ - پایه مشاور ناظر کارگاهی بایستی در حد پایه مشاور طراح یا حداکثر یک پایه کمتر باشد.

ماده ۶ - در فهرستی که هر ساله به وسیله دفتر امور مشاوران و پیمانکاران* سازمان و سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان ها تهیه و منتشر می شود، نکات زیر مشخص می گردد:

الف - فهرست کلی خدمات مشاوره مربوط به هر یک از تخصص ها.

ب - نام و مشخصات هر یک از مشاوران ذیصلاح، در هر یک از تخصص ها و گروه های تخصصی.

پ - پایه، تخصص، گروه، مبلغ حداکثر حق الزحمه مناسب و تعداد کار مجاز برای هر مشاور.